

væsenets Omraade, kan sige: Men der er i alt Fald eet Felt, hvor man maa gaa ud over Rammerne for den nugældende Ordning — for den nugældende Ordning har vi Loven af 5. Marts, der gælder indtil Aarets Udgang, og det er denne Lov, som skulde fornyes og forbedres. Men nu foreslaar den højtærede Forsvarsminister med Tilslutning af Venstre og det konservative Folkeparti, at Besparelserne skal ske paa den Maade, at man udvider Rammerne ved at indkalde 400 flere Arbejdssoldater end efter den nugældende Ordning. At det skulde være fornødent for Uddannelsens Skyld i 1921 at faa indkaldt disse 400 Arbejdssoldater, naar man udmærket godt kunde klare sig uden dem i 1920, det tror jeg, for at bruge et mildt Udtryk, at man skylder Bevis for.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en Omtale af de 3 Ændringsforslag, der er stillede, men skal paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for disse Ændringsforslag.

Forsvarsministeren (*Klaus Berntsen*):

Jeg ved nok, at det ærede Medlem Hr. P. Munch ikke ønskede, da han var Forsvarsminister, at denne Sikringsstyrke skulde blive i Sønderjylland længere end til 1. August; men jeg gør opmærksom paa, at den Sikringsstyrke var ogsaa dobbelt saa stor som den, der er Tale om her. Da vi naaede henimod August Maaned, førte jeg Forhandlinger med Mynighederne i Sønderjylland om, hvorvidt de ønskede, at en saadan Styrke skulde bevares eller ikke, og jeg fik enstemmig Anmodning om, at Sikringsstyrken i Sønderjylland maatte blive bevaret indtil videre. Jeg har senere forhandlet om Spørgsmaalet med Finansudvalget, paa et Tidspunkt, hvor der ingen Rigsdag var, og Finansudvalget eller i alt Fald et Fler-tal har givet sit Samtykke til, at vi bevarede den Sikringsstyrke, der nu findes dernede. Da Loven udløber med dette Aars Udgang, kommer jeg altsaa nu til Rigsdagen for at faa dette Forhold endeligt ordnet for det kommende Aar saavel for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende som med Hensyn til Spørgsmaalet om Indskrænkning i Militærudgifterne ved igen i Aar at indkalde en mindre Styrke ligesom den, der blev indkaldt i Foraaret efter den nugældende Lov. Der har jeg kun gjort opmærksom paa, at Forholdet for indeværende Aar blev ordnet saaledes, at der kun blev foretaget Nedsættelser af Rekrutnantallet for Fodfolkets

Vedkommende, medens de andre Vaabenarter beholdt det Mandskab, som Hærloven af 1909 § 10 forudsætter. Andet og mere har jeg ikke sagt om det Forhold.

Men naar nu det ærede Medlem Hr. Niels Petersen spørger, om man da ikke i Aaret 1921 kan hjælpe sig med det samme Mandskab, som man kunde klare sig med i Aaret 1920, saa svarer jeg: Nej, det kan man ikke af den simple Grund, at Erfaringen har vist, at det Antal Rekrutter, der blev indkaldt til Fodfolket, var for ringe. Som jeg har oplyst ved første Behandling, og som den ærede Ordfører (J. A. Hansen) nu ogsaa har nævnt i sin Ordførertale, har det vist sig, at Rekrutterne ikke fik en tilbørlig Uddannelse, fordi en stor Del af Mandskabet blev anvendt til noget ganske andet, end deres Militæruddannelse krævede. Det er altsaa belært af de Erfaringer, jeg nu kommer til Rigsdagen og siger, at jeg ønsker en noget anden Ordning paa dette Felt, ønsker, at de Rekrutter, der bliver indkaldt, Halvdelen af den Rekrutstyrke, som er normeret til Fodfolket, ogsaa faar en ensartet Uddannelse i militær Henseende, og at ikke nogle skal anvendes til det Arbejde, som egentlig er bestemt til at skulle udføres af Arbejdstroppeperne. I Hærloven staar der ikke noget om, hvor stort et Antal Arbejdstropper der maa indkaldes. Der staar kun de to Ord, at de indkaldes „efter Behov“, og det er efter de Erfaringer, jeg har gjort, jeg anser det for at være rigtigt at indkalde 400 Mand Arbejdstropper til at gøre den Tjeneste, som Fodfolksrekrutterne i de foregaaende Aar har maattet udføre, og som ligger udenfor Begrebet militær Uddannelse. Men jeg kan ikke blive enig med det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, det ved jeg; han har nu sat sig fast i noget andet. Han siger, at vi er alle enige om, at der skal indføres Besparelser paa de militære Udgifter; ja, deri er jeg enig med ham, og det Forslag, der her foreligger, gaar jo ud paa en Indskrænkning af det Antal Rekrutter, der ifølge Hærloven skal indkaldes. Alene af Hensyn til Besparelsen har jeg forelagt dette Forslag, og Besparelsen, der indvindes ved at vedtage det, vil udgøre ca. 2 Mill. Kr. Det er maaske for lille et Tal for det ærede Medlem, der er vant til at regne med saa store Tal, men en Besparelse er det, det kan man ikke komme bort fra. Det er Meningen med Forslaget, og hvis ikke netop det havde været Meningen, vilde jeg overhovedet ikke have forelagt dette Forslag.